

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/150/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200139
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7014200139.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: F. D. O., bytom B. XX, A., zastúpený: JUDr. Mariánom Juskom, advokátom so sídlom Račí potok 3, Košice, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, so sídlom Kuzmányho 8, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-VO-45-011/2013 zo dňa 28. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Košiciach č. k. 6S/18/2014-46 zo dňa 16. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Košiciach č. k. 6S/18/2014-46 zo dňa 16. apríla 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 6S/18/2014 - 46 zo dňa 16.04.2015 Krajský súd v Košiciach rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-KE-VO-455-011/2013 zo dňa 28.11.2013 ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru (ďalej len „PZ“) v Košiciach č. ORPZ-KE-VO-186-013/2013 zo dňa 16.07.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v sume 502,30 €.

1.2 Predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom bolo rozhodnutie žalovaného KRPZ-KE-VO-455-011/2013 zo dňa 28.11.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach č. ORPZ- KE-VO-186-013/2013 zo dňa 16.07.2013, ktorým nebolo vyhovené výzve žalobcu (bývalého policajta), predtým zaradeného v stálej štátnej službe vo funkcii vyšetrovateľ I. oddelenia ekonomickej kriminality, odboru justičnej polície, úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstvo PZ v Košiciach, služobného úradu Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, predloženej prostredníctvom advokáta JUDr. Mariána Juska, požadujúceho vyplatenie

stravného za odpracovaných 5,5 hodín výkonu služby dňa 31.01.2011 v sume 3,806 € a úroku z omeškania za 304 dní za oneskorenú úhradu nevyčerpanej dovolenky v dĺžke 9,5 dňa v sume 28,81 €.

1.3 Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 6 ods. 1, § 75 ods. 2, § 84 ods. 2 a 3 a 106 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) a uviedol, že z uvedených ustanovení je podľa krajského súdu zrejmé, že služobný plat príslušníka Policajného zboru tvoria zložky služobného príjmu, a teda služobný príjem je širší pojem, ktorý v sebe zahŕňa aj pojem služobný plat. Nie je preto správny záver žalovaného, že splatnosť služobného príjmu vyplývajúca zo zákona, sa nevzťahuje na splatnosť služobného platu. Pretože služobný plat tvorí zložku služobného príjmu, nemôže sa jeho splatnosť odlišovať od splatnosti služobného príjmu, ktorý je uvedený v zákone. Z uvedeného dôvodu bol podľa názoru súdu služobný úrad žalobcu povinný vyplatiť náhradu za nevyčerpanú dovolenku pri skončení štátnej služby, najneskôr v deň najbližšieho výplatného termínu. Žalovaný vec nesprávne právne posúdil a preto bol dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia Okresného riaditeľstva PZ Košice z dôvodu uvedeného v § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). V ďalšom konaní je žalovaný viazaný právnym názorom krajského súdu (§ 250j ods. 7 O.s.p.). Správny orgán v ďalšom konaní by sa mal zaoberať samotným nárokom žalobcu na úrok z omeškania za oneskorené vyplatenie náhrady za nevyčerpanú dovolenku a objasniť, na základe akého právneho predpisu žalobca opiera svoj nárok a posúdiť jeho opodstatnenie.

1.4 Pokiaľ ide o nárok na vyplatenie stravného za deň 31.01.2011, považuje krajský súd správny záver žalovaného, že žalobca v uvedený deň neplnil úlohy vyplývajúce zo štátnej služby, keďže bolo preukázané, že na Krajskom riaditeľstve PZ v Košiciach podával oznámenie o trestnom čine vo vlastnej veci. Navyše, žalobca v uvedený deň o 13:00 hod. odišiel na služobnú cestu a v súvislosti s tým si vyúčtoval cestovné náhrady, spolu aj so stravným podľa zákona o cestovných náhradách. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na ustanovenie § 130 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého ak policajtovi vznikne nárok na stravné z viacerých dôvodov, patrí mu len jedno stravné, ktoré je pre neho výhodnejšie. Z týchto dôvodov súd v tejto časti predmetnú žalobnú námietku žalobcu nepovažoval za dôvodnú.

2.

Vo včas podanom odvolaní sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd v súlade s § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Žalovaný považuje napadnuté rozhodnutie krajského súdu za nesprávne, pretože v konaní došlo k vadám, lebo súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Zároveň rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2 Žalovaný poukázal na ustanovenia § 84 ods. 2 a 3, § 106 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom z týchto ustanovení je zrejmé, že náhrada za nevyčerpanú dovolenku nie je súčasťou zložiek služobného príjmu, a keďže služobný plat tvoria vybrané zložky služobného príjmu, nie je teda táto náhrada za nevyčerpanú dovolenku ani zložkou služobného platu, resp. služobným platom, preto vyvodený záver krajského súdu o splatnosti náhrady za nevyčerpanú dovolenku je nesprávny.

2.3 Pri posudzovaní nároku žalobcu na úrok z omeškania súvisiaceho s vyplatením náhrady za nevyčerpanú dovolenku, žalovaný nedôvodil rozdielnosťou splatnosti služobného príjmu a splatnosti služobného platu, ale poukázal na ustanovenie § 75 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Z toho vyplýva, že v prípade náhrady za nevyčerpanú dovolenku ide o náhradu a nie služobný plat, pričom zároveň zdôrazňoval, že uvedenie služobného platu v kontexte tohto ustanovenia je výlučne dané za účelom určenia výšky tejto náhrady. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/83/2011 zo dňa 28.11.2012, kde je skonštatované, že policajt má nárok na služobný plat len za riadne vyčerpanú dovolenku, pričom za nevyčerpanú dovolenku mu patrí náhrada. Obdobný názor vyjadril Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. 7Sžso/18/2012 zo dňa

24.04.2013.

2.4 S poukázaním na vyššie uvedené, žalovaný vyjadril presvedčenie, že na splatnosť náhrady za nevyčerpanú dovolenku, keďže táto preukázateľne nie je zložkou služobného príjmu a vzhľadom na to, že služobný plat tvoria vybrané zložky služobného príjmu, nie je a logicky ani nemôže byť služobným platom a nevzťahuje sa na tento prípad ustanovenie § 106 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Z toho vyplýva, že nárok žalobcovi na úrok z omeškania pri vyplatení tejto náhrady nevznikol.

2.5 Zároveň žalovaný namietal aj výšku trov konania a poukázal, že žalobca bol úspešný len v časti týkajúcej sa nároku na úrok z omeškania v súvislosti s vyplatením náhrady za nevyčerpanú dovolenku. V časti nároku žalobcu na vyplatenie stravného za deň 31.01.2011 krajský súd posúdil postup žalovaného ako zákonný a túto žalobnú námietku žalobcu považoval za nedôvodnú.

3.

Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Košiciach dňa 16.07.2015 poukázal na ustanovenia § 75 ods. 1, 2 a 4, § 106 ods. 1 a 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a uviedol, že služobný príjem je širším pojmom ako služobný plat, pretože zložky služobného príjmu tvoria služobný plat ako to vyplýva i zo samotného zákona a nie každá zložka služobného príjmu musí tvoriť služobný plat.

3.2 Nie je sporné, že náhrada za nevyčerpanú dovolenku nie je služobným platom ani služobným príjmom, ale to, či je možné použiť ustanovenie § 106 ods. 1, resp. ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. na splatnosť náhrady za nevyčerpanú dovolenku. Náhrada za nevyčerpanú dovolenku sa vypočítava zo služobného platu policajta a ten pozostáva zo zložiek služobného príjmu a preto je nutné aplikovať § 106 zákona č. 73/1998 Z. z. V súvislosti s uvedeným žalobca poukázal na § 84 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., kde je uvedené, že policajtovi za podmienok a v rozsahu ustanoveným týmto zákonom patrí okrem služobného príjmu peňažná náhrada za služobnú pohotovosť v štátnej službe. Avšak v prípade, ak by nebolo možné aplikovať ustanovenia § 106 na prípad vyplatenia náhrad, oprávnená osoba nemá právnu istotu v tom, kedy a či vôbec jej bude takáto finančná náhrada vyplatená. V danom prípade by vzniklo právne vákuum a záležalo by len od svojvoľe štátneho orgánu ako zamestnávateľa, kedy a či vôbec túto náhradu vyplatí. Žalovaný svojvoľne vyplatil náhradu za nevyčerpanú dovolenku o 304 dní neskôr, ako zo zákona mal.

3.3 Z uvedených dôvodov žalobca sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil a priznal žalobcovi aj trovy odvolacieho konania.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

4.2. Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom

správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.5 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt má za čas dovolenky nárok na služobný plat.

4.9 Podľa § 75 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ak si policajt nemohol vyčerpať dovolenku alebo jej pomernú časť ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí mu za nevyčerpanú dovolenku alebo za jej pomernú časť náhrada vo výške posledného služobného platu zodpovedajúceho času nevyčerpanej základnej dĺžky dovolenky.

Podľa § 75 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. výška náhrady pripadajúca na jeden deň dovolenky sa určí ako podiel mesačného služobného platu policajta podľa odseku 3 a koeficienta 30,417. Výpočítaná suma náhrady za nevyčerpanú dovolenku alebo jej časť sa zaokrúhľuje na 50 eurocentov smerom nahor.

Podľa § 84 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., príslušníkovi Policajného zboru v stálej štátnej službe za výkon štátnej služby patrí služobný príjem, ktorý tvoria tieto zložky:

- funkčný plat,
- prídavok za výsluhu rokov,
- hodnostný príplatok,
- rizikový príplatok,
- príplatok za riadenie,
- príplatok za zastupovanie alebo za výkon dočasne neobsadenej riadiacej funkcie,
- osobný príplatok,
- h) príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraví škodlivom pracovnom prostredí,
- i) príplatok za ovládanie a používanie cudzieho jazyka (ďalej len "jazykový príplatok"),
- j) príplatok za starostlivosť o prideleného služobného psa alebo služobného koňa,
- k) príplatok za starostlivosť a vedenie služobného cestného vozidla alebo motorového člna,
- l) príplatok za výkon potápačskej činnosti,
- m) príplatok za nerovnomernosť času služby,
- n) príplatok za výkon štátnej služby nad základný čas služby v týždni,
- o) príplatok členom posádok lietadiel a vrtuľníkov,
- p) odmena,
- r) doplatok k služobnému platu podľa § 287c.

4.12 Podľa § 84 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a/ až m/ a o/ až r/ a ak ide o príslušníka Policajného zboru, tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 2 písm. a/ až m/, o/ a r/. Ak ide o príplatky podľa § 98 ods. 1, § 99, 100 a 101 a peňažnú náhradu za služobnú pohotovosť podľa § 103 ods. 1, služobný plat policajta, okrem príslušníka Policajného zboru, tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a/ až m/. Ak ide o príplatok príslušníka Policajného zboru podľa § 98 ods. 2, služobný plat príslušníka Policajného zboru tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 2 písm. a/ až m/.

4.13 Podľa 106 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. služobný príjem je splatný pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr v nasledujúcom kalendárnom mesiaci.

4.14 Podľa § 106 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. pri skončení štátnej služby vyplatí služobný úrad policajtovi služobný príjem splatný za mesačné obdobie najneskôr v deň najbližšieho výplatného termínu.

4.15 Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

4.16 Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 21.05.2013 bola advokátom JUDr. Mariánom Juskom, ktorého F. D. O., narodený XX.XX.XXXX, splnomocnil zastupovaním dňa 01.02.2013 vo veci vymáhania stravného v sume 3,80 € a úrokov z omeškania v sume 28,81 €, predložená na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, výzva k úhrade stravného za odpracovaných 5,5 hodín výkonu služby dňa 31.01.2011 v sume 3,80 € a úroku z omeškania za 304 dní za oneskorenú úhradu nevyčerpanej dovolenky v dĺžke 9,5 dňa v sume 28,81 €. Uplatňovanie stravného a úrokov z omeškania bolo predmetom súdneho konania vedeného na základe žaloby podanej dňa 24.04.2012 na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 19Cpr/2/2012. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 19Cpr/2/2012-31 zo dňa 09.11.2012 bolo uvedené konanie zastavené a vec bola postúpená Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach, ako oprávnenému orgánu rozhodnúť o nárokoch žalobcu, pretože ide o nároky súvisiace so služobným pomerom, ktoré sú upravené zákonom č. 73/1998 Z. z. a o týchto oprávnených orgánoch rozhodnuté nebolo.

Napadnutým rozhodnutím riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach (ďalej len „prvostupňový orgán“) nevyhovel výzve žalobcu, pričom pokiaľ ide o vyplatenie úroku z omeškania za nevyčerpanú dovolenku uviedol, že finančná náhrada za nevyčerpanú dovolenku nie je služobným príjmom podľa § 84 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. a teda nemožno na jej splatnosť uplatňovať ustanovenie § 106 zákona č. 73/1998 Z. z.

Prvostupňový orgán zároveň neuznal nárok žalobcu na úhradu nevyplateného stravného za 5,5 hodín služby dňa 31.01.2011 v sume 3,80 €. Uvedené odôvodnil tým, že žalobca neodpracoval na svojom pracovisku v uvedený deň viac ako štyri hodiny, resp. približne v čase od 07.30 h do 10.00 h neplnil služobné úlohy, keďže v uvedenej dobe ako žalobca sám v sťažnosti predloženej Národnému inšpektorátu práce - pobočka Košice uviedol, že „sa v ranných hodinách osobne dostavil a zdržal na KR PZ v Košiciach z dôvodu podania trestných oznámení a vybavenia agendy“, pričom najskôr navštívil svojho lekára. Túto dobu prvostupňový orgán posúdil ako dôležité osobné prekážky v štátnej službe na strane policajta v zmysle § 81 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z., s poukázaním na povinnosť policajta uvedenú v § 81 ods. 3 tohto zákona požiadať nadriadeného o poskytnutie služobného voľna, a to v prípade, že dôležitá osobná prekážka v štátnej službe je policajtovi vopred známa. V tejto súvislosti zároveň poukázal na normatívnu úpravu evidencie príchodu policajtov na pracovisko a odchodu z neho, ako aj podmienku opustenia pracoviska policajtom iba po predchádzajúcom súhlase bezprostredne nadriadeného upravenú v rozkaze Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997 na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru, pričom konštatoval, že žalobca si túto povinnosť nesplnil. Rozhodnutie č. ORPZ-KE-VO-186-013/2013 zo dňa 16.07.2013 bolo žalobcovi doručené dňa 25.07.2013. Žalobca voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie dňa 09.08.2013 na poštovú prepravu, ktoré bolo na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach doručené dňa 13.08.2013. Lehota 15 dní na podanie odvolania v zmysle ustanovenia § 242 ods. 1

zákona bola dodržaná.

Prvostupňový orgán podanému odvolaniu podľa § 242 ods. 7 zákona č.73/1998 Z. z. nevyhovel, keďže konštatoval, že v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že žalobcovi nevznikol nárok na ním nárokované sumy, pričom uviedol, že pre takýto postup nezistil dôvod a na svojom rozhodnutí trvá. Odvolanie spolu so stanoviskom k nemu, napadnutým rozhodnutím a súvisiacim spisovým materiálom predložil na rozhodnutie odvolaciemu orgánu.

Odvolací orgán pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z predloženého spisového materiálu, najmä z výzvy žalobcu o vyplatenie predmetných náhrad zo dňa 11.05.2013, z napadnutého rozhodnutia riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 16.07.2013, z informácie o podaní trestného oznámenia na odbore inšpekčnej služby úradu inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „odbor inšpekčnej služby Východ“) č. SKIS-IS-OISV-2013/001575-02 zo dňa 16.07.2013, žalobcom podanej sťažnosti Národnému inšpektorátu práce - pobočka Košice (ďalej len „inšpektorát práce“) zo dňa 08.11.2011 a súvisiaceho spisového materiálu týkajúceho sa jej prešetrovania, zo spisu vedeného v súvislosti s podanou žalobou žalobcu v predmetnej veci pod č. k. 19Cpr/2/2012-38, odvolania žalobcu zo dňa 09.08.2013 a stanoviska prvostupňového orgánu k odvolaniu. Z vyjadrenia č. KRPZE-KE-KP-741/2013 zo dňa 31.05.2013 má súd preukázané, že žalobca zavolať F. F. J. Q. na súkromný mobil a povedal mu, že ide k lekárovi a preto nepríde do práce. Ďalej ho požiadal, aby to oznámil vedúcemu oddelenia.

Podľa správy Ministerstva vnútra SR č. SKIS-IS-OISV-2013/001863-002 zo dňa 17.09.2013 je zrejmé, že žalobca bol podať trestné oznámenia týkajúce sa podozrenia z protiprávneho konania príslušníkov policajného zboru, ktorého sa mali dopustiť v súvislosti s konaním realizovaným vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru.

V rámci odvolacieho konania bolo preskúmané napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu. Pred vydaním druhostupňového rozhodnutia boli za účelom presného zistenia skutočného stavu veci posúdené všetky podklady, ktoré tvoria spisový materiál. Žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-KE-VO-455-011/2013 zo dňa 28.11.2013 odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

5.

5.1 Odvolací súd v danej veci posudzoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/18/2014 - 46 zo dňa 16.04.2015, ktorým krajský súd rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-KE-VO-455-011/2013 zo dňa 28.11.2013 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach č. ORPZ-KE-VO-186-013/2013 zo dňa 16.07.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v sume 502,30 €.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu a preto v zmysle § 220 O.s.p. rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietol. Preskúmal predložený spisový materiál, výzvy žalobcu o vyplatenie predmetných náhrad zo dňa 11.05.2013, napadnuté rozhodnutie riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 16.07.2013, informáciu o podaní trestného oznámenia na odbore inšpekčnej služby úradu inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „odbor inšpekčnej služby Východ“) č. SKIS-IS-OISV-2013/001575-02 zo dňa 16.07.2013, žalobcom podanú sťažnosť Národnému inšpektorátu práce - pobočka Košice (ďalej len „inšpektorát práce“) zo dňa 08.11.2011 a súvisiaci spisový materiál. Vychádzal z vyjadrenia č. KRPZE-KE-KP-741/2013 zo dňa 31.05.2013 a mal za preukázané, že žalobca telefonoval F. F. J. Q. na súkromný mobil a povedal mu, že ide k lekárovi a preto nepríde do práce. Ďalej ho požiadal, aby to oznámil vedúcemu oddelenia. Podľa správy Ministerstva vnútra SR č. SKIS-IS-OISV-2013/001863-002 zo dňa 17.09.2013 je zrejmé, že žalobca bol podať trestné oznámenie

týkajúce sa podozrenia z protiprávneho konania príslušníkov policajného zboru, ktorého sa mali dopustiť v súvislosti s konaním realizovaným vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru.

Žalobca sa výzvou zo dňa 21.05.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal úhrady stravného za odpracovaných 5,5 hodín výkonu služby dňa 31.01.2011 v sume 3,80 € a úroku z omeškania za 304 dní za oneskorenú úhradu nevyčerpanej dovolenky v dĺžke 9,5 dňa v sume 28,81 €.

Najvyšší súd je názoru, že Krajský súd v Košiciach nesprávne vec posúdil, keď uviedol, že služobný príjem je širší pojem, ktorý v sebe zahŕňa pojem služobný plat a z toho teda vyvodil, že žalovaný bol povinný vyplatiť žalobcovi náhradu za nevyčerpanú dovolenku pri skončení štátnej služby. K tomu, aby sa na splatnosť náhrady za nevyčerpanú dovolenku vzťahovala normatívna úprava splatnosti služobného príjmu podľa § 106 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. by bolo potrebné preukázať, že táto náhrada je jednou zo zložiek služobného príjmu.

Najvyšší súd už vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 7Sžso/l8/2012 zo dňa 24.04.2013 a sp. zn. 9Sžso/83/2011 zo dňa 28.11.2012 uviedol, že za čas dovolenky má policajt nárok na služobný plat, avšak za nevyčerpanú dovolenku alebo za jej pomernú časť patrí policajtovi náhrada vo výške posledného služobného platu zodpovedajúceho času nevyčerpanej základnej dĺžky dovolenky. Táto skutočnosť znamená, že zákon i judikatúra Najvyššieho súdu SR rozlišuje medzi pojmom služobný plat (za čas čerpanej dovolenky) a pojmom náhrada služobného platu (za čas nevyčerpanej dovolenky). Tieto pojmy preto nemožno stotožňovať, čo vyplýva z ustanovenia § 75 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., ktoré upravujú postup pri výpočte výšky náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku. Ďalej z ustanovenia § 84 ods. 2 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z. jednoznačne vyplýva, čo je služobným platom policajta a ktoré zložky služobného príjmu ho tvoria, pričom náhrada za nevyčerpanú dovolenku takouto zložkou nie je.

S poukazom na znenie § 75 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., v ktorom sa okrem iného uvádza, že „ak si policajt nemohol vyčerpať dovolenku alebo jej pomernú časť ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí mu za nevyčerpanú dovolenku alebo jej pomernú časť náhrada vo výške posledného služobného platu“. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade náhrady za nevyčerpanú dovolenku ide o náhradu, nie plat, pričom treba zdôrazniť, že uvedenie pojmu služobný plat v kontexte tohto ustanovenia je výlučne pre účel určenia výšky tejto náhrady. Keďže bola vyriešená otázka základu nároku, možno konštatovať, že v danej veci nárok, na zaplatenie úrokov z omeškania nebol dôvodný, pretože náhrada za nevyčerpanú dovolenku podľa judikatúry súdu netvorí súčasť služobného príjmu a preto nie je možné aplikovať na oneskorenú výplatu takejto náhrady zákonné ustanovenie o úroku z omeškania za meškание s plátbou služobného príjmu.

5.8 Pokiaľ ide o nárok žalobcu na vyplatenie stravného v sume 3,80 €, je nutné poukázať na skutočnosť, že žalobca dňa 31.01.2011 neodpracoval na pracovisku viac ako štyri hodiny a navyše v čase od 7:30 hod. do 10:00 hod. si neplnil svoje povinnosti, nakoľko bol v služobnom čase u lekára a vybavoval si súkromné záležitosti spočívajúce v podaní trestných oznámení. Ďalej žalovaný vychádzal z tej skutočnosti, že v zmysle § 112 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajtovi patrí stravné za každý kalendárny deň služobnej cesty v sume podľa § 5 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, v ktorom sa okrem iného uvádza, že sumu stravného pre časové pásma ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo. Pre rok 2011 boli sumy stravného ustanovené opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 533/2010 Z. z. zo dňa 21.10.2010, pričom pre časové pásmo 5-12 hodín bola stanovená suma stravného 3,80 €. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že stravné v tejto sume sa vypláca iba za dni vykonanej služobnej cesty. Žalobca vyúčtovanie služobnej cesty za daný deň vykonal, pričom účtované náhrady boli riadne preplatené, čo potvrdil aj sám žalobca v sťažnosti podanej inšpektorátu práce. Z uvedeného dôvodu ďalšie preplatenie stravného za čas od 07.30 h do 13.00 h v požadovanej sume je neodôvodnené.

5.9 Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že bolo dostatočne preukázané, že žalobca dňa 31.01.2011 v čase od 07.30 h do 10.00 h neplnil úlohy súvisiace s výkonom štátnej služby, a keďže od

13.00 h nastúpil na služobnú cestu, v tento deň mu nárok na poskytnutie stravovania, resp. na stravný lístok nevznikol.

6.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 220 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a teda rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že žalobu zamietol.

Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. S poukazom na uvedené, postupoval v danej veci Najvyšší súd podľa ustanovení O.s.p.

6.4 O trovách konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., § 250j ods. 1, podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.